

SLAVIČÍN

Město Slavičín se nachází v jihovýchodní části okresu Zlín, v oblasti biosférické rezervace Bílé Karpaty. Na jihu je obklopeno Bílými Karpatami, od severu dotváří obraz lesnatého a horského prostředí Vizovické vrchy. Na západě se rozkládá Luhačovské Zálesí s největšími moravskými lázněmi Luhačovicemi. Město obklopeno lesy, leží v nadmořské výšce 350m. Město má 7 tisíc obyvatel (včetně 3 místních částí Hrádek, Divnice a Nevšová).

HISTORIE

První historická zmínka o Slavičíně pochází již z r. 1141. Počátek Slavičína se však datuje od roku 1256, kdy dle darovací listiny olomouckého biskupa Bruna ze Schauenburku byl Slavičín 2. června 1256 věnován v léno Helembertovi de Turri. V té době byl zde kostel a fara, Slavičín byl městečkem s právem tržním, celním, hrdelním.

Pojí se s tím pověst o pobytu svatého Vojtěcha na území Slavičína, při příležitosti jeho misionářské cesty v roce 985 z Uher přes Vlárský průsmyk na Moravu. Pověst vypráví, že se tehdy se svou družinou zastavil v místě, kde dnes stojí slavičínský kostel. Obyvatelstvo bylo ještě pohanské a svatý Vojtěch se rozhodl je obrátit na křesťanskou víru. Kdesi na protějším kopci stála tvrz, patřící slepé hraběnce. Ta nemohla v noci spát a když přistoupila k oknu, spatřila zář ohně, který hořel v táboře svatého Vojtěcha. Osada, která stála v údolí pod hradem, přijala na oslavu této události - slavného činu, název Slavičín. V dějinách se objevuje původně jen osada s názvem Mladotice. Obě osady Mladotice i Slavičín časem splynuly.

ZAJÍMAVOSTI

Přírodní zámecký park

Byl v 19. století upraven na anglický park. Svou výhodnou polohou uprostřed města nabízí svým návštěvníkům místo k zábavě i odpočinku.

Nachází se zde velký přírodní amfiteátr, kde se od května do září provozuje letní kino a konají se zde mnohé kulturní a jiné společenské akce. K tanci nebo poslechu promenádních koncertů je zde taneční terasa a dřevěný pavilónek. Sportu zde slouží kuželna, volejbalové kurty a blízském sousedství pak sportovní stadion s fotbalovým hřištěm, běžeckou dráhou, velkou tribunou a sportovní halou.

Barokní zámek Slavičín

V areálu parku ve Slavičíně stojí barokní zámek, který pochází z roku 1750. Posledním majitelem zde byla rodina Wichterlů, které byl zámek vrácen zpět v rámci restituce.

Prostory zámku jsou využívány pouze ke komerčním účelům (restaurace, vinárna, prodejny).

Městské muzeum Slavičín

Expozice:

- archeologické sbírky - pravěk, středověk
- dokumenty o historii města, letecké bitvě v roce 1944 aj.
- možnost badatelské činnosti v jiných oblastech historie Slavičína (zvěrokleště, řemesla apod.)

Vstupné: 15 Kč

Průvodce: ano

Čas prohlídky: 60 min.

Suvenýry: ano

Občerstvení: ne

Bezbariérový přístup: ano

Šatna: ne

WC: ano

Umístění v obci, orientační bod: centrum - Horní náměstí - naproti zámku.

Město Slavičín, bohaté na své kulturní a historické památky, je již mnoho let provozovatelem malého, ale svými expozicemi velmi zajímavého muzea. Od roku 1994 je zde trvale instalována expozice zabývající se leteckou bitvou, která se 29. srpna roku 1944 odehrála ve vzdušném prostoru Slavičína a jeho blízkého okolí. V nainstalovaných vitrínách je možno zhlédnout mnoho součástí a zbraní z amerických a německých letounů, přímých aktérů tohoto souboje. Vše je doplněno bohatou fotodokumentací. Vystaven je zde také originál německého leteckého motoru z letounu Me 109 G6 a spousta jiných, i osobních věcí pilotů obou bojujících stran.

Další neméně významnou expozicí muzea jsou archeologické nálezy ze Slavičína a okolí. Zde je možno si prohlédnout exponáty dokreslující obraz doby kamenné, ale i nálezy, které jsou poměrně mladší, zejména z období středověku. Vystavené kosterní pozůstatky v nainstalovaném hrobě přibližují i ritus pohřbívání v období silného osídlování našeho kraje slovanskými rody.

Vážným zájemcům je dovoleno nahlédnout i do různých písemností vztahujících se k jednotlivým expozicím. V depozitu muzea je uloženo mnoho fotografického materiálu, zachycujícího změny v samotném Slavičíně, ale i v okolních vesnicích. Velmi obsáhle jsou zde zadokumentovány různé sportovní, kulturní a politické akce (staré psané záznamy, fotografie apod.), výstavba, živelné pohromy a mnoho dalšího. Jsou zde záznamy o starých řemeslech, tradicích a zvyklostech, z nichž mnohé již s odstupem času zanikly.

Muzeum, ač svým rozsahem nevelké, je nedílnou kulturní součástí Slavičína. Odráží se v něm bohatá historie našeho kraje, dokreslující obraz kulturní, politický, společenský, ale i náboženský.

Při návštěvě muzea je možno se ve velmi krátké době přenést o mnoho století zpět proti toku času a udělat si obrázek o životě zdejšího lidu, jeho zručnosti a pracovitosti.

Kontaktní adresa:

Město Slavičín - Městské muzeum

Josef Ščuglík

Horní náměstí 102

763 21 Slavičín

Česká republika (CZ)

tel: (+420) 577 341 250

(+420) 577 342 563

fax: (+420) 577 341 238

<http://www.mesto-slavicin.cz>

e-mail: lesy1@mesto-slavicin.cz

Evangelický hřbitov

V místní části Slavičín-Divnice na návrší u silnice nad místní částí Bohuslavice se nachází evangelický hřbitov. Jeho historie sahá do poloviny 19. stol.

Rozhodnutí o vybudování hřbitova dal r. 1858 krajský hejtman v Uherském Hradišti a hřbitov byl vybudován na náklad nekatolíků ve farnostech Slavičín, Pitín.

Kaple Panny Marie Královny míru

Vzácným příkladem drobné klasicistní architektury je kaple Panny Marie na ulici Osvobození (vedle kulturního domu Sokolovna) z 2. poloviny 18. století. Generální oprava fasády, vnitřních omítek a podlahy a nátěr střechy byl proveden v roce 2000. Kostel sv. Vojtěcha ze 13. století se sochou sv. Jana Nepomuckého. Kostel byl původně raně gotický a po požáru r. 1775 barokně upraven. Hřbitov u kostela má dlouhou historii sahající do dávné minulosti. Archeologický průzkum dokládá pohřbívání již ve druhé polovině 13. století.

Farní kostel sv. Vojtěcha

Nejstarší stavbou ve městě je farní kostel sv. Vojtěcha ze 13. století. V r. 1668 k němu byly přistavěny dvě boční kaple. R. 1708 shořela dřevěná věž a r. 1775 vyhořel celý kostel i s nově postavenou zděnou věží. Nákladem farníků byl kostel znovu obnoven a v roce 1897 zcela přestavěn v barokním slohu. V r. 1975 bohužel musel být odstraněn hlavní oltář napadený dřevomorkou a prostor kostela byl nově upraven.

Památník letecké bitvy nad Bílými Karpaty 1944

Významným památníkem je společný hrob 28 amerických letců, jejichž pozůstatky zde byly uloženy 31. srpna 1944. Zahynuli při letecké bitvě nad Slavičínem dne 29.8.1944 (viz dokumenty v Městském muzeu Slavičín). Podle zápisu ve farní kronice trval vlastní obřad pohřbu od 11 hod. do 16 hod. 3. až 5. září 1946 byla těla letců exhumována a převezena na centrální americký vojenský hřbitov Lorraine u města Saint Avold ve Francii nebo na národní hřbitovy v USA, ojedinele na hřbitovy civilní.

Dne 28.8.1994 byl odhalen na dočasném hrobě pomník nový i se jmény padlých amerických letců. Odhalení pomníku bylo přítomno i pět účastníků bitvy bývalých letců z USA.

O deset let později, při vzpomínce 60 let byl osobně přítomen 80ti-letý Loy Dickinson, letec, navigátor. Při této příležitosti obdržel čestné občanství města Slavičín.

literatura:

Navštivte... Bojiště v Čechách, na Moravě, ve Slezsku. Olympia 2005, s. 83-85

viz naskenovaná příloha – *Letecká bitva Bílé Karpaty*

Socha sv. Floriana

U kostela je nově vytvořená kopie sochy svatého Jana Nepomuckého z roku 1997 od akademického sochaře Miroslava Machaly ze Vsetína podle originálu, chráněné památky, současně umístěné v kostele svatého Vojtěcha.

Socha sv. Jana Nepomuckého

V místní části Divnice se nachází nedaleko železničního nadjezdu socha sv. Jana Nepomuckého z r. 1745. V roce 1999 jí daroval městu původní vlastník Ing. Milan Wichterle.

Sousoší Mariánského sloupu, sv. Tekly a sv. Floriána

Na návsi v Divnicích, vedle kaple Panny Marie Královny míru, postavené v r. 1992, stojí sousoší Mariánského sloupu, sv. Tekly a sv. Floriána.

Budova Záložna

Na náměstí Mezi Šenky v centru města stojí budova Záložna. V roce 1893 postavený dům byl střediskem místního kulturního a společenského života a pokroku. Našel zde útulek mimo jiné také čtenářsko-ochotnický vzdělávací spolek Palacký (až do roku 1938), který tam měl knihovnu, hrával zde divadla, konal vzdělávací přednášky. V přízemí budovy je restaurace, v 1. poschodí je několik menších místností a reprezentační sál se zachovalou nástrojnou malbou, restaurovanou v roce 1999. V posledních letech město jako vlastník objektu provedl četné stavební úpravy. Jednou z důležitých změn zde provedených byla instalace nákladního výtahu, který značně usnadní obsluhu hostů v prvním patře. Po provedených stavebních úpravách (výměna oken, renovace nátěrů dveří, oprava maleb, zhotovení dřevěné přepážky u schodiště v přízemí aj.) byl po delší době provoz v 1. patře obnoven v květnu 2000.

Výletišťe – zábavní areál

Sportovní areál, Osvobození 224, 763 21 Slavičín, tel.: +420 723 565 289

Dvě víceúčelová a osvětlená venkovní hřišťe, minigolf, tenisové dvorce a víceúčelová sportovní hala.

Sportovní hala, Školní 29, 763 21 Slavičín, tel.: +420 577 341 328 sportovní hala, fitness.

Kuželna, zámecký park, 763 21 Slavičín, tel.: +420 636 343 213

Je zde vybavení: automatické stavěče kuželek, hledišťe, klubovna, šatna, soc. zařízení, umyvárna.

Sportovní motokrosový areál

Rozloha 13 ha v lokalitě „Padělky“, přístupný cca 300 m vpravo od výpadové silnice ze Slavičina ve směru na Luhačovice.

Koupališťe, zámecký park, 763 21 Slavičín, tel.: +420 577 341 632

Osobnosti

Gorlová Anežka

*5.1.1910 (Boršice u Blatnice) +14.3.1993

Místa působení: Slavičín; Boršice u Blatnice; Uherský Brod; Olomouc

Povolání, specializace: prac. obuv.,zem.,železár., stroj.závodů; sběratelka a upravovatelka lid. písni; tvůrkyně uměleckých výšivek a předmětů; prozaička; knihovnice

Organizace, instituce: Lidová tvorba Uherský Brod 1947-50; Vlárské strojírny Slavičín - knihovna 1959-67

TURISTIKA

Naučná stezka Cihelna

Lokalita se nachází za areálem firmy AG Zálesí, a. s. Slavičín, v místech, kde se těžila zemina ke zpracování cihel v přilehlé cihelně, která je již delší dobu zrušena.

Na ploše necelých dvou hektarů se nachází ukázky přírodních společenstev od nejsušších až po mokřadní společenstva a tůně, ve kterých se vyskytují obojživelníci a plazi (ropucha obecná, skokan hnědý, kuňka žlutobřichá,čolek obecný, užovka obojková. Jsou zde vysázeny stromy a instalována naučná stezka, která seznamuje návštěvníky s jednotlivými přírodními fenomény.

Naučná stezka Stojatá voda

Je umístěna kolem rybníka Slavík. Okruh kolem vodní plochy je dlouhý asi jeden kilometr. Poučení o fauně a flóře je na sedmi informačních tabulích.

Jednotlivé panely se věnují tématům: Rozdělení stojatých vod a vlastnosti vody, Břeh, Dno, Volná voda, Povrchová vrstva vody, Obratlovci vod, Ekologie vodní nádrže.

Okolo Nevšové

Trasa stezky "Okolo Nevšové" je obousměrná, s převýšením 180 m a její délka i s odbočkami činí 14 km. Trvá 4 hodiny. Vede z větší části po značených turistických trasách. Povede nás po ní tento průvodce a mapa Vizovické vrchy. V tomto průvodci se seznámíme se zajímavým okolím vsi Nevšová.

- Vyjdeme za středu Slavičina, z náměstí "Mezi Šenky", které za posledních padesát let prodělalo tolik změn, že už ani náměstí nepřipomíná. Za ním odbočíme směrem na Lukšín. Mineme továrnu na výrobu bot "Prabos", která vznikla z původní Pivečkovy koželužny. Vodní nádrž za ní - "Bazén" - byla využívána při čištění kůže. Volná plocha za továrnou je bývalé tržiště, kde se konaly za první republiky Výroční trhy.
- Na konci Slavičina, nad Lukšínem, si můžeme prohlédnout Pivečkův lesopark, který byl postupně obnoven za výrazného přispění základní organizace Českého svazu ochránců přírody - "Zálesí" ze Slavičina.
- Budeme-li mít zájem, můžeme před Pivečkovým parkem zabočit doleva a kousek se vrátit k zapomínanému pietnímu místu. Od parku při pohledu na jihozápad spatříme čtverec z lip. Je to tzv. "morový hřbitov". Zde se pohřbívalo při velké epidemii cholery v roce 1831, když už nebylo místo na hřbitově.
- Po silnici, které se neřekne jinak než "stará cesta", budeme pokračovat dále do Nevšové. Ještě než dojdeme do trati "Lochovec", můžeme podél této cesty spatřit spoustu botanických zajímavostí. Při troše štěstí nalezneme na jejích okrajích lesní orchideje: okrotici bílou a červenou, dále oba naše vemeníky, (vzácnější a mohutnější vemeník nazelenalý, který kvete asi o měsíc později) a také podivný hlístník hnízdák. Ačkoliv je nezelený, není parazit. Žije z rozkládajících se organizmů - je to tzv. saprofyt.
- Přicházíme do místa, kde silnice přestává stoupat a kde lesní cesta odbočuje doprava. Jsme v Lochovci. Název "Lochovec" nepochází z češtiny. Převzali jsme jej z němčiny, ale pravděpodobně bude daleko starší. Jeho původ zřejmě sahá až k základům indoevropských jazyků. Tato lokalita je zajímavá jak z hlediska historického, tak botanického. Jak už sám název napovídá, je to místo plné děr a to, co vypadá jako erozní rýhy, jsou ve skutečnosti pozůstatky po povrchové těžbě železné rudy. I když chybí důkazy, dá se předpokládat, že se zde ruda sbírala už v období Velké Moravy. V padesátých letech byly v této oblasti nalezeny hroby s bronzovými nástroji. Lochovec je porostlý borovými lesy s velice zajímavou květenou. V červnu tu mezi mechy vyrůstají nenápadné rostlinky, které jsou trochu tajuplné a stejně zajímavé jako naše orchideje. Jsou to: hruštička prostřední, hruštica jednostranná a jednokvítka velevětý, který patří mezi velmi vzácné rostliny. Vstavačům se podobají svojí mykorrhizou, i když patří do rozdílných čeledí. Mykorrhiza znamená soužití s houbami, pomocí nichž rostliny snáze získávají potřebné minerální látky z půdy. Svým výskytem obtáčejí severní část polokoule kolem dokola. Roste tu také jedna z našich plavuní, pro kterou je typické, že na konci lodyhy vytváří dva výtrusnicové klasy. Jmenuje se plavun vidlačka.
- Dále budeme pokračovat po lesní cestě a asi po 200 metrech od odbočky narazíme na další zajímavost, asi 150 metrů dole pod cestou najdeme zpola zasypanou studnu. Je to jediný pozůstatek po Holíkovém statku. Zde chodili poddaní z Lipové a z Nevšové na robotu. Nelze stanovit, kdy statek zanikl, neexistují žádné záznamy. Pouze v Nevšové se udržovala pověst o "Holíkové babě". Ta tu prý vždy o půlnoci za trest strašila, protože byla za života zlá. V Lipové se této trati říká Holíkov.

- Po chvíli dojdeme k rozcestí, kde se lesní cestička dělí na dvě části. Jedna pokračuje po hřebeni, po té půjdeme, a druhá sestupuje ke studánce "Tatarce". Na této křižovatce došlo začátkem sedmdesátých let, kdy se tato cesta stavěla, k zajímavé události. Znamý vlastivědný nadšenec pan Švihálek byl upozorněn, že v tomto místě na hranici dřeva je položena lidská lebka. Pro lebku si dojel a poslal ji do antropologického ústavu v Brně. Po jejím prozkoumání dostal zprávu, že je 300 let stará a patřila člověku asijského typu. Připomeneme-li si historku o zabití dvou Tatarů, o kterém se zmiňujeme v průvodci "Údolím Lipovského potoka", získá tento nález na zajímavosti. V současnosti je lebka uložena ve slavičínském muzeu.

K tajemné studánce Tatarce nás vede značení "T".

- Pokračujeme dále po hřebeni. Po pravé straně mineme hezkou bučinu s podrostem trávy strdivky nicí. Zhruba po jednom kilometru dojdeme do trati Mladý háj, do místa, kterému se říká Kulatý trávník. Po pravé straně cesty se nachází menší lom, v němž se těžil pískovec, využívaný k výstavbě cesty, po které přicházíme. Nyní je už zarostlý borovicemi. V srpnu tady kvete bohatý porost vřesu, hojně navštěvovaný čmeláky. V lese pod lomem vyvěrá velice stálý pramen. Voda zde bývá i v ty největší such, vydatnost je přibližně 3 litry za minutu. Za zmínku určitě stojí, že zde v roce 1988 členové vlastivědného kroužku prokopali slovanskou mohylu a v roce 2002 o kus dále další.

- Kousek za lomem spatříme obrázek panny Marie, za nímž, aniž si toho všimneme, mineme nejvyšší vrchol této části Vizovických vrchů, kótu 535 m. Po chvíli lesní cesty končí a narazíme na červenou turistickou značku, po níž se vydáme doleva. Tady pod nejbližším stavením Nevšovských pasek pramení Říka, která protéká Nevšovou, Slavičínem, Hrádkem, Divnicemi a u nádraží ČK před Bohuslavicemi se vlévá do Vláry. Její délka je 13 kilometrů. Stávaly na ní dva mlýny (v Nevšové a ve Slavičíně) a vlévá se do ní 10 potoků.

- Červená značka nás dovede do míst, kde se odděluje žlutá. Budeme pokračovat stále po červené, po táhlém návrší směrem k Nevšové. Právě zde se ve větším množství vyskytují slovanské mohyly.

- Dále nebudeme pokračovat po červené značce, ale po lesní cestě sestoupíme do Nevšové. Nevšová je známá jako vesnice "šviháků", tedy zvěrokleštíčů, která měli ve Slavičíně svoji organizaci "Zvěrokleštíčský spolek". Projdeme Nevšovou a pod kaplí se vrátíme na starou cestu do Slavičina. Hned nad Nevšovou začínají borové lesy, které se táhnou až do Lochovice a v nich, podél cesty, rozkvétá začátkem května, nenápadná rostlinka, připomínající žlutou jahodu. Jmenuje se řepíček řepíkovitý a je to tzv. postglaciální relikt - pozůstatek z doby poledové. K jejímu největšímu rozšíření na našem území dochází s nástupem lesa po ústupu pevninského ledovce k severu. Ovšem když na naše území přicházejí první zemědělci a začínají mýtit lesy, začíná ustupovat i tato květina. K radikálnímu úbytku její populace dochází až koncem doby bronzové, kdy lidé pronikají i do vyšších poloh. V současnosti se zachovala pouze ve východní části Moravy a v přílehlých oblastech Slovenska. A právě tady nad Nevšovou je dosti hojná. V těchto místech mineme kamenný kříž, který byl s vkusem zasazen do této části lesa v roce 1918. Na nápisu si všimneme slov "... na památku všem padlým vojínům z Nevšové..." a uvědomíme si, že se v té době ještě války nečíslovaly a lidé neměli tušení, že za pouhých 21 let je čeká další světová válka.

- Po staré cestě se pak vrátíme do Slavičína. Končíme naše putování po okolí Nevšové. Tato část Vizovických vrchů má svoje nezaměnitelné kouzlo, svůj genius loci. Zážitek z putování příjemnou krajinou je umocněn bližším poznáním zajímavostí tohoto opomíjeného koutu naší vlasti.

Naučná stezka Stojatá voda

Stezka byla poprvé otevřena dne 22. dubna 1998 ke Dni Země a je dílem členů místní základní organizace Českého svazu ochránců přírody Zálesí.

Pivečkův lesopark ve Slavičíně

Obnovovaný Pivečkův lesopark, původně majitele továrny na obuv JAPIS pana Jana Pivečky ze Slavičína, se nachází ve čtvrti Lukšín. Je přístupný od ulice K Parku. Šťastná náhoda svedla na počátku 90. let organizátory sochařského symposia pana Jana Pivečku a zástupce města Slavičín k práci nad společným projektem obnovy lesoparku. Bylo dohodnuto, že tato lokalita bude postupně vrácena k využití svému původnímu účelu, jimž bylo poskytnout občanům města místo k odpočinku a relaxaci a dětem k jejich hrám. Kromě vybudování základního mobiliáře lesoparku jako jsou lavičky, oplocení, dětské hřiště aj.

Od roku 1994 jsou zde umístěována sochařská díla, která vznikají v rámci sochařského symposia. Stanislava Konvalinková tu vytvořila skupinu sedmi vlků v různých podobách. Poté byly postupně vytvořeny další plastiky od sochařů z okruhu profesora K. Gebauera a J. Skalické z VŠUP Praha i mimo něj - velké přesýpací hodiny Stanislavy Konvalinkové, dřevěný slimák, hlemýžď, had, píďalka a tuleň od Veroniky Zapletalové, lavičky od Lenky Klodové a Marka Rejenta, most přes umělé jezírko a dřevěný kolotoč pro děti od Marka Borsányiho, dřevěná plastika kondora a skupina čtyř stromů od Klause Dobrunze z Akademie Düsseldorf, pískovcová socha od známého českého sochaře Mariuse Kotrby, dále plastiky od Bořivoje Vítkoviče, Barbory Losíkové a Jaroslava Jeřábka ml. Většina těchto soch je navržena tak, aby byla nejen estetickou, ale i funkční součástí lesoparku, který je v prvé řadě zamýšlen jako místo pro dětské hry.

Hlavním iniciátorem vzniku obnoveného lesoparku (za první republiky známé místo oddechu) je pan Jan Pivečka, syn původního majitele, jehož Nadace Jana Pivečky přispívá na obnovení lesoparku.

Divadelní soubor SemTamFór - občanské sdružení

Divadlo SemTamFór vzniklo v roce 2001 na základě zkratu v hlavách Honzy Julínka a Dalibora Baláka a popudu dalších nadšenců, vytvořit něco originálního, kulturního a nezodpovědného.. Původní poslání zmizelo do neznáma, SemTamFór ale navzdory tomu od roku 2001 funguje (vedle ochotnického divadelního souboru Pařez) jako slavičínský amatérský soubor.

Nadace Jana Pivečky

Zřizovatel: Jan Pivečka
Ředitelka: BOŽENA FILÁKOVÁ

tel: 00420-577-342822
fax: 00420-577-341648
mobil: 00420-603-271904
e-mail: filakova@pivecka.cz

www.pivecka.cz

Zřizovatel považuje za hlavní důvody založení nadace zejména snahu navázat na historickou tradici, spojující ve Slavičíně jméno Pivečka nejen s podnikáním a obchodem, ale také s podporou věcí veřejných a lidem prospěšných, zejména ve vztahu k mládeži. Zájem poskytnout již poskytované podpoře mladým lidem, školám, nemocnicím ale i jinak potřebným osobám odpovídající řád, organizačně právní strukturu a prostřednictvím nadace soustředit shodné úsilí více osob k dosažení společně podporovaných cílů.

Nadace Jana Pivečky

Božena Filáková
Horní náměstí 111
763 21 Slavičín
Česká republika (CZ)
tel: (+420) mobil: 00420-603-271904
(+420) 00420-577-342822
fax: (+420) 00420-577-341648
<http://www.pivecka.cz>
e-mail: filakova@pivecka.cz

městské informační centrum:

Mladotické nábřeží 849
763 21 Slavičín
tel.: +420/577 342 251
fax: +420/577 341 238
e-mail: kultura@mesto-slavicin.cz

ZDROJE

www.mesto-slavicin.cz
www.pivecka.cz

Zlínský kraj, města a obce zlínského kraje – vydavatelství Proxima Bohemia s.r.o
viz naskenovaná příloha –Plán města Slavičín s mapou okolí

LITERATURA

RNDr. KUČA, Pavel - RNDr. MÁJSKY, Jozef - Ing. KOPEČEK, František - RNDr. JONGEPIEROVÁ, Ivana: *Chránená krajinná oblasť Biele/Bílé Karpaty*. Ekológia 1992

ZDROJE

www.slovacko.cz

LITERATURA

VENCÁLEK, Jaroslav: *Zlínský kraj – genius loci*. Ostravská univerzita v Ostravě 2004, s. 77

MUSIL, František – PLAČEK, Miroslav: *Zaniklé hrady, zámky a tvrze Moravy a Slezska*. Libri 2003, s. 26-28